

Szívárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2026/10

Teremtés heti teljesítménytúra

„Szívárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Ifis évkezdő kirándulás a Teremtés hetének jegyében

Szeptember 25–27-én az ifiseinkkel csendes hétvégi elvonulással kezdtük meg a gyülekezeti tanévet. Sajnos épp egy járványos időszak miatt az utolsó napokban is sok lemondás érkezett, de így is mintegy 35-en vettünk részt a hétvégén. (Szerk.)

Az ifisekkel csodálatos hétvégét zárhattunk Varbón, Miskolc közelében, ahonnan sem a jókedv, sem a lelki elcsendesülés nem hiányzott. Habár rövid ideje vagyok a gyülekezet tagja, mégis hamar átérezhettem a közösség barátságos és befogadó lelkületét.

A csoportos pingpongozás és az estébe nyúló társasozások mellett lehetőségünk adódott lelkileg is jobban elmélyülni a természetben. A hétvége csúcspontja a szombati túra volt, amikor Varbó dimbes-dombos őszi táján járva a kisebbek és a nagyobbak is jobban összeismerkedhettek. A túrát az ifivezetők több ígerészet feldolgozásával színesítették, majd az ígéket mi magunk is kivesézhettük egymás között. A túra alatt kicsit kiszakadhattunk a mindennapok nyűgeiből, és közelebb érezhettük magunkat Istenhez és a közösséghez, ami jó kis lelki feltöltődést adott a hosszú hét után.

A személyes kedvencem a zenés áhítat, amely természetesen most sem maradhatott el.

A szombat estéhez érkezve pedig egy megérintő bizonyágtételt hallgattunk meg, majd egy kis bolondos pillecukrozással zártuk a napot.

Élményekben dús hétvégét tudhattunk magunk mögött, és habár vasárnapra már teljesen elfáradtunk, minden perce megérte.

Deli Tímea, Eszter ifi

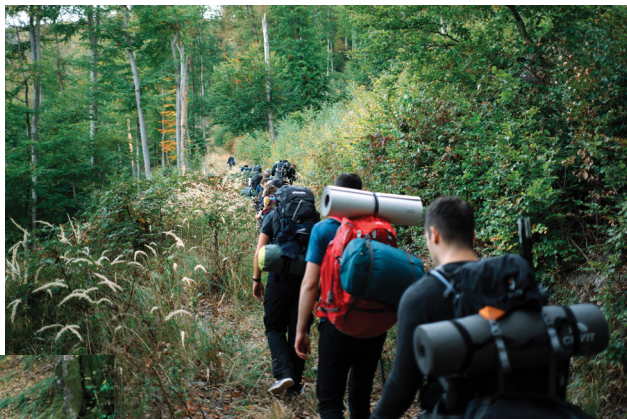
Teremtés heti teljesítménytúra

Október első hétvégéjén, a Teremtés hete zárásaként, gyülekezetünkben szervezett zemp-
lenni teljesítménytúrán vettünk részt a lányom-
mal: az alkalmat jó közösségi, egyszersmind
anya-lánya programként éltük meg.

Szeretjük a természetet, a jó túrákat, de
rég volt lehetőségünk nagyobb távot megten-
ni. Voltak aggodalmaink az út 2x20 kilomé-
teres hossza miatt, különösen azért, mert a teljes
felszerelésünket a hátunkon kellett cipelnünk.
Ahogy közeledett az indulás időpontja, annál
több kétség és kérdés fogalmazódott meg ben-
nünk, de egymást biztatva készülődtünk.

Hejcére megérkezve tudatosult bennünk,
hogy a kb. 30 fős csapatban mindössze hár-
man képviseljük a női nemet, ami különös ér-
zés volt, hiszen egy nagyrészt férfiakból és fi-
úkból álló csapatban kellett bizonyítanunk. Az
azonban az első perctől érezhető volt, hogy
nagyon összetartó társaság gyűlt össze. Gyors

eligazítás után (ki kinek a sátrában alszik, min-
den felszerelést hozott-e mindenki, mi az út-
vonal), lelkészeink vezetésével áhítatot tartot-
tunk. Ezt követően vetődött fel a kérdés, hogy
közös teherviselésként vállaljuk-e, hogy a gi-
tárt felváltva visszük végig a túrán. A határo-
zott igen után, hátunkra véve a teljes menetfel-
szerelést (sátrat, matracot, hálósákokat, ruhát,
ételt és vizet), mely fejenként kb. 10-12 kilog-
ramm volt, elindultunk. Az első nap ígérkezett
megterhelőbbnek, mert nagyobb szintkülönb-
ségeket kellett legyőznünk, nehezebb szaka-
szokra számíthattunk. A túra szervezői, illetve
vezetői előre megtervezték a nagyobb pihenő-
ket, a rövidebbeket pedig a többség igényeihez
igazítottuk. A hosszabb megállások során lel-
ki úttravalót kaptunk a következő szakaszok-
ra a Teremtés hetével kapcsolatos témákban.
Miközben a gyönyörű őszi tájon túráztunk, át-
gondolhattuk az elmúlt időszakok természeti

változásait, azt a pusztítást, amelyet az emberiség végez a környezetével, az életünk meghatározó eseményeit, azokat a dolgokat, amelyeket helyre szeretnénk állítani, Isten nagyságát, ahogyan a romokból csodálatos dolgokat tud teremteni. Egyes szakaszokon beszélgetve, máskor csak csendben elmélkedve, imádkozva haladtunk. Megcsodálhattuk a sziklákról elének táruló panorámát, az őszi erdő csodás színeit, és egy régi kolostor romjai között tartottunk áhítatot. Időben ugyan megkésve, de az út közben adódó kisebb-nagyobb nehézségeket és problémákat megoldva érkeztünk meg az ideiglenes szállásunkat jelentő rétre. Az utolsó szakaszt már fejlámpák fénye mellett tettük meg, és a sátrak felállítása is a csillagfényes égbolt alatt történt. A fáradtságtól elcsigázva ki-ki a sátrában, mások a szabad ég alatt fogyasztották el a vacsorájukat, és bár tábor tüzet nem gyújthattunk, de gitárral kísért dicsőítéssel zártuk az estét. Az éjszakai, fagyponthoz közeli hőmérsékletet mindenki jól viselte, reggel pedig minden réteg ruhát magunkra véve indultunk tovább.

A második nap szakaszai a várakozásunk el lenére nehezebben teltek, de egymást biztatva haladtunk. Minden emelkedő fizikai fájdalommal járt, néhányunknak kisebb sérülései is voltak, a vállunk fájt a hátizsáktól. Az élelmünket és a terheinket megosztva haladtunk, annak is örültünk, ha a vizünk és ételünk fogyott, mert annyival kisebb súlyt cipeltünk. A testi fájdalom, az út közben adódó nehézségek még inkább összekovácsolták a csapatot. Ahogy nőtt a megtett kilométerek száma, úgy mélyültek a beszélgetések is. A fizikai megpróbáltatás elgondolkodtatta minket a kicsinységünkről és Isten nagyságáról. Az utolsó szakaszon élénkült fel a társaság, a kétnapos nomád élet után terveztük az otthoni vacsoránkat, a fürdőszobában lévő meleg víz luxusát és a hálószoba kényelmét. A záró áhítatot ugyanabban a filagóriában tartottuk, ahonnan előző nap indultunk. A túra kezdetén csak szóbeli köszönésekkel üdvözlöttük egymást, most ölelkezve búcsúzkodtunk.

Hétfőn reggel, a munkába menet az autóból az őszi városi tájat szemlélve átgondoltam a két nap alatt történeteket, és az Első Lépés

zenekar egyik általam kedvelt dalának sorai jutottak eszembe:

„Egyedül olyan lennék, mint eltévedt bárány,
az erdőben bolyongva a magam útját járnám.

A sötétségből farkasok lennének rám, ma-
gányos lennék és félnék is talán.

De együtt vagyunk, egy a hitünk, egy a cél,
az örömhírt hirdetni, amíg visszatér.

Egymás erejéből erőt merítve, egymásba
kapaszkodva, egymást segítve.”

A testi fáradtság, a táv teljesítése miatti elé-
gedettség érzése mellett lelkileg is feltöltőd-
tünk, amiért nagyon hálásak vagyunk.

Erdeiné Dr. Baracsi Mária

*Jól megérdemelt ebéd
a nagytakarítás után*

Taizé imaóra

Közegyházi választások, 2026

A Magyarországi Református Egyházban 2026 őszén zajlik a hatévenkénti tisztújító választás, mivel az eddigi egyházmegyei, egyházkerületi és zsinati tisztségviselők mandátuma 2026. december 31-én lejár. A tisztújítás az egyházmegyék és egyházkerületek elnökségét érinti, azaz esperesek, püspökök, valamint egyházmegyei és egyházkerületi főgondnokok választására kerül majd sor, továbbá a zsinat egyházmegyék által delegált tagjairól is most szavazunk. Az gyülekezetek a presbitériumokon keresztül gyakorolják a választójogukat.

A folyamat jelenleg a jelölési szakasz végén jár. A Tiszántúli Református Egyházkerület mind a kilenc egyházmegyéje megtartotta a jelölő közgyűlést. Püspöki tisztre jelöltek: Beszterczey András, dr. Fekete Károly és dr. Gaál

Sándor. Egyházkerületi főgondnoki tisztségjelöltjei: dr. Gaál Botondné dr. Czeglédy Mária, dr. Kovács Barnabás és Kerti Péter. A Debreceni Református Egyházmegye esperesi tisztségére Hadházi Tamás és dr. Lovász Krisztián kaptak jelölést, egyházmegyei főgondnoknak pedig Szilágyi János választható.

A gyülekezetek presbitériumai novemberben kapják meg a hitelesített szavazólapokat. Egyházközségünk vezető testülete presbitériumi gyűlés keretében hoz majd döntést, és adja le zárt borítékban a szavazatát.

Az új ciklus 2027 januárjában, az egyházmegyei és egyházkerületi alakuló közgyűlésekkel veszi kezdetét, az új Zsinat várhatóan 2027 februárjában ül össze.

Németh Áron, lelkipásztor

Karbantartó nap

Konfirmandusok évkezdése

Ifis évnyitó

Hittanos családi délután

Évkezdő piknik

Imádság éve - Reformáció hónapja

Szenci Molnár Albert imádsága Keresztényi igaz örömért

Oh kegyelmes Atya Úr Isten, tegagad megmondottad, hogy örüljünk, de úgy, mint a te orcád előtt. Adjad annak okáért, hogy e világnak átkozott örömébe részesek ne legyünk, amely bizonyára azt gondolja, hogy semmi öröme addig önéki nem lehet, valamíg az Istent messze maga elöl el nem veti, és magát minden kényességre, tobzódásra nem adja. Hanem inkább engedjed, hogy mi úgy vigadjunk és örüljünk, mint a te színed előtt, és ne

ragaszkodjunk a teremtetett lényekhez és mulandó dolgokhoz: hanem teljes szívünkbelől megismerjük, hogy valamennyi javaink minékünk vannak, azok mind tetőled származnak, és hogy te adod mindazokat minékünk, hogy mi téged Atyánknak tartsunk, azokért tenéked hálákat adjunk, és mindenkor tehozzád, mint minden jónak kútfejéhez úgy ragaszkodjunk. Legyen dicséret tenéked mindörökké. Ámen!

A könyörgés forrása: Szenci Molnár Albert Imádságos könyvecskéje (Heidelberg, 1621), amely a zürichi református Johannes Frisius 1600-ban megjelent imagyűjteményének fordítása

Hirdetések:

A Nagyerdei Egyházközségért Alapítvány javára 121 adófizető magánszemély összesen 1.645.060 Ft-ot adományozott a 2025. évi szja felajánlható 1%-án keresztül. Köszönjük a támogatást minden felajánlónak!

**A GYÜLEKEZETI TÁBORUNK
helyszíne és időpontja 2027-ben:
Bükkszék, július 5-11.**

Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Németh Áron, lelkipásztor
Nagyerdei Református Egyházközség
Számlasszám: 11738008-20012917

Nyomda: Litográfia

Készült: 120 péld.

34. évfolyam 10. szám

www.refnagyerdo.hu

Debrecen-Nagygyerdei
Református Egyházközség

Imádság Éve

Imádkozó gyülekezet

November 5-7.

17:00-18:30

Db., Bolyai u. 25.

A Debreceni Református Hittudományi
Egyetem oktatóinak sorozata
a Debrecen-Nagygyerdei Református
Egyházközségben.

CSÜTÖRTÖK:

Dr. Kustár Zoltán: A Zsoltárok könyve és az imádkozás

PÉNTEK:

Dr. Ledán M. István: Imádság Pál leveleiben

SZOMBAT:

Dr. Kis Klára: Az istentisztelet imádságai

VASÁRNAP (8:30 ÉS 10:30): Úrvacsorás istentiszteletek
Igét hirdet: Kacsó Géza

www.refnaggyerdo.hu

refnaggyerdo@gmail.com

(52) 410-811